

τες ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Διαδόχου, τοῦ Βασιλέως, καὶ τοῦ Εὐεργέτου Συγγροῦ. Ἐπὶ τῆς σκιάδος ἐκουμάτιζεν ἡ Ἑλληνικὴ σημαία θωπευομένη ἀπὸ τὸν πνέοντα ζέφυρον, χαιρετουμένη δὲ ὑπὸ κυροβολισμῶν· διότι εἰς τὴν θέαν αὐτῆς τοῦ Ἑλληνοῦ ἡ καρδία ἐνθουσιᾷ καὶ συγκινεῖται. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐν ταῖς προπόσεσι δὲν παρελείφθησαν οὔτε οἱ ἀρχαιοφίλοι Γερμανοὶ, οὐδὲ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὁ δὲ Γερμανὸς ἀρχιτέκτων τοῦ Μουσείου κ. Σίμπολτ διὰ προσλαλιᾶς ἐκφραστικῆς ἀπαντήσας προέπιεν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, οὗ τὴν εὐτυχίαν καὶ πρόσδοκον κυχίθη ἐγκαρδίως. Τὸ πέρας τοῦ συμποσίου τούτου ἐπεσφράγισε ποιημάτων τοῦ κ. Κόκκαλη, ὅπερ ἀπήγγειλε κατὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καὶ ὅπερ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων εἶχε προετοιμάσει διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου. Τὸ ποίημα τούτο ἀποστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἰδοὺ καὶ ἄλλος τόμος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενου ὡραίου θεατρικοῦ περιοδικοῦ, μοναδικοῦ εἰς τὸ εἶδος του, τὸ ὁποῖον ἐκάστοτε μᾶς ἐτοιμάζει, ἀκούραστος, ἐνθουσιώδης, καὶ μαρτυρικός, ἂν θέλετε. ἐργάτης τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει κύριος Γ. Ξανθοπούλος. Μαρτυρικός, λέγομεν, διότι ὅταν ἡ ἐπιβολὴ δὲν εἶνε ἀπόρροια τῆς περικυκλώσεως αὐτὴν ἀτμόσφαιρας, ἀλλὰ τείνει αὐτὴ νὰ δημιουργήσῃ τοιαύτην, παλαιούσα πρὸς πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ ἀπομόνωσιν καὶ ἀδιαφορίαν, ὁ ἠρωϊκώτατα ἐμμένων ἐν τοιαύτῃ ἐπιβολῇ, τίς οἶδεν ἂν δὲν κινδυνεύῃ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ μαρτυρολόγιον ... τῆς ἀποτυχίας. Καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς παρ' ἡμῖν, τὴν ἀτακτον καὶ πτωχοτάτην, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πλουσιοπάτην τροφὴν, ἡ ὁποία περιέχεται ἐντὸς τῶν τόμων τῆς «Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης», καθίσταται φανερὰ ἡ γενναϊότης τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ὁ κ. Ξανθοπούλος· διότι οἱ ὅροι εἶνε κατὰ τι ἀνεστραχμμένοι. Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ κ. Ξανθοπούλου δημιουργεῖται τὸ θέατρον μᾶς, ἐνῶ ἀκριβῶς τ' ἀνάπαλιν ἔπρεπε νὰ γίνεταί. Ἄλλ' ἔστω «ἀφοῦ τὸ ὄρος δὲν ἔρχεται πρὸς με κτλ», δηλαδὴ, ἀφοῦ ἡ ἔθνικὴ σκηνὴ ἀπομένει ἀκατάρτιστος, καταρτίζεται τὸ δραματολόγιόν μᾶς, χάρις τῷ κ. Ξανθοπούλῳ, ἂν ὄχι καθαρῶς ἔθνικόν, —διότι πού νὰ τὰ εὐρωμεν ἐπὶ τέλους δίχως ἔθνικου θεάτρου τὰ ἔθνικὰ δράμαμα, — ἀλλὰ τοῦλάχιστον πολυτελὲς καὶ ἀφθονον, ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων μεταφράσεων.

Μὲ τοὺς προηγηθέντας ὀκτώ τόμους τριάκοντα καὶ ἐννέα ὅλα δραματικὰ ἔργα μᾶς προσέφερον, ὅλα κομψὰ καὶ ἀξιόλογα, μέσῳ τῶν ὁποίων διακρίνονται τόσο στυλιπνοὶ, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον, μαργαρίται, ὡς ὁ Ὀθέλλος, ἡ Μαριὼν Δελόρμ, ἡ Δαλιδᾶ, ἡ Γαλάτεια, καὶ ἄλλα. Καὶ ὁ τελευταῖος τόμος, τὸν ὁποῖον ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν, ἐνίατος οὗτος, σύγκειται ἐκ πέντε δραμάτων, ἐν οἷς ὁ Κλαβίγιος τοῦ Γκαίτε κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγελῆλου Βλάχου. Τὰ ἄλλα εἶνε ἡ Δέσποινα τῆς Δυῶν τοῦ Βούλβερ, τὸ ἱστορικὸν δράμα ὁ Γαλιλαῖος τοῦ Ἰταλοῦ Μοντικίνη, ὁ συγκινητικὸς Λιθοξόος τοῦ Δουμά, καὶ τελευταῖον ὁ Γιὸς τῆς Κοραλλίας, τοῦ συγχοῦ χρόνου Γάλλου μυθιστοριογράφου Δελπί, ἔργον τσακίς μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας παρασταθὲν ἀπὸ τῆς γαλλικῆς σκηνῆς, οὕτως καὶ ἀπλῆ ἀνάγνωσις βαθύτατα κατανύγει διὰ τὴν διαφανεστάτην ἐξεκόνισιν ὑπερόχως εὐγενῶν χαρακτήρων, τὴν σύγκρουσιν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς προλήψεως, τὰς ἀντιθέσεις, καὶ τὸ πολὺ δραματικὸν τῆς ὑποθέσεως.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς περὶ τὴν 6 ὥραν μ. μ. ὁ ἀμαξηλάτης Ἰω. Ἀναστασίου, ἐκ Σερρών τῆς Μακεδονίας, κάμπτων τὴν γωνίαν τὴν ἐξῶθεν τοῦ καφερείου Γιαννοπούλου ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ ὀδηγῶν ἀπροόπτως τὴν ἀμαξάν του, ὤθησε διὰ τοῦ τιμωνίου τῆς ἀμάξης καὶ ἔρριψε χαμαὶ τὸν διαβαίνοντα ἐκεῖθεν μετὰ τῆς μνηστῆς του Δ. Ραφτόπουλον, ἐκ Συληγίας τῆς Κορινθίας, ὑπάλληλον ἐν τοῖς Μεταλλουργεῖαις τοῦ Λαυρίου, ἐξακολουθῶν δὲ νὰ βαδίζῃ κατεπλάκωσεν αὐτὸν, διελθόντων τῶν τροχῶν τῆς ἀμάξης διὰ τοῦ σώματός του. Οἱ παρατυχόντες ἐκεῖ πολῖται καὶ στρατιῶται ἀγανακτήσαντες σφοδρὰ ἐκ τῆς κακούργου διαγωγῆς τοῦ ἀμαξηλάτου, ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ διὰ καθεκλῶν καὶ ἄλλων ὀργάνων καὶ τοῦ ἔρριψαν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα ἤθελε δὲ κακοποιηθῆ περισσότερον ἂν ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Δ' τμήματος φθᾶς ἐκεῖ δὲν τὸν ἐσώζειν ἀπὸ τοὺς ζυλοκοποῦντας πολῖτας. Παραλαβὼν δὲ τοῦτον ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸ κρατητήριον, ὁ δὲ δημόσιος κατήγορος μετὰ τοῦ βοηθοῦ τοῦ Β' τμήματος ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων καὶ ἐπεραιώσαν τὴν δικογραφίαν, ἀποσπελλομένην σήμερον μετὰ τοῦ ἐνόχου ἀμαξηλάτου εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

— Χθὲς τὴν 4 ὥραν μ. μ. ὁ Ὄθων Μπουρνιάς ἐμπορομεσιτικὸς ἀνήγγειλεν εἰς τὸ 5' ἀστυνομικὸν τμήμα ὅτι τὴν παρελθούσαν νύκτα μετὰ τῆς 9 λ. 10 ὥρας τῆς ἐσπέρας ἀπουσίας τῆς συζύγου του ἀφρέθησαν ἐκ τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Ταξιαρχῶν οἰκίας του εἰς ἡν εἰσῆλθον διὰ τῆς θύρας τῆς αὐλῆς οὗσης ἰνοικτῆς, καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς αὐλῆς παραθύρου οὕτως ἐβιάσθη ἐν παντζούριον, τιμαλφῇ πράγματα καὶ κοσμήματα γυναικεῖα καὶ ἄλλα σκευὴ οἰκογενειακὰ ἀξίας περὶ τὰς 400 δραχμάς, διασωθέντων τῶν μετρητῶν χρημάτων ἀναβαινόντων εἰς 2000 δραχμῶν καὶ ἄλλων τινων πολυτίμων πραγμάτων ἅτινα εἶχον τοποθετηθῆ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ δωματίου καὶ ἔμειναν ἄθικτα. Ὁ βοηθὸς τοῦ 5' τμήματος, πρῶτον, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ αὐτοῦ τμήματος ἐσπευσαν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

— Τὴν 10 ὥραν τῆς ἐσπέρας κύριός τις ἔμπορος ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου εἰσελθὼν εἰς τὸ παρὰ τὴν ἁγίαν Εἰρήνην καφετεῖον τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀναθέσας ἐκεῖ τὴν μεταξωτὴν ὀμπρέλλαν του, δὲν εὗρεν αὐτὴν ὅταν ἐξήρχετο. Εἰδοποιηθεὶς ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Βου τμήματος συνέλαβεν ὑπηρετὴν τινα ὡς ὑποπτον αὐτουργόν.

— Χθὲς μ. μ. ὑποψήριός τις περιερχόμενος τὸ ΣΤ' τμήμα καὶ λαβὼν ἀνάγκην νὰ ἐξοδεύσῃ παρέδωκεν εἰς ἕνα τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν τὸν Ἰωάννην Πολυζῶνη ἢ Φλάρον, κουρέα, ἐν 400δραχμον διὰ νὰ τὸ χαλάσῃ, οὗτος δὲ λαβὼν τὰ χρήματα, ἐθεώρησε δίκαιον νὰ ρίψῃ κανόνι καὶ ἐγένετο ἄφαντος, μετ' ὀλίγον ὁμοῦς ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ ΣΤ' τμήματος συλλαβὼν αὐτὸν τὸν προσεκάλεσε νὰ καταθέσῃ τὰ κατακρατηθέντα χρήματα, οὗτος δὲ κατ' ἀρχὰς ἠρνήθη, ὅτι ἔχει τοιαῦτα, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐξώδευεν αὐτὰ, ἀλλ' ὁ ὑπαστυνόμος ἐνεργήσας ἐπ' αὐτοῦ σωματικὴν ἔρευναν, εὗρε καὶ κατέσχε δρ. 90, ἃς ἀπέστειλεν εἰς τὸν κύριον.

Ὁ κ. Ἀμπελικόπουλος ἀναδέχεται νὰ προγυμνάσῃ τοὺς θέλοντας νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ 6' Ζάννειον διαγωνίσμα.